

Četrtek, 16. december 2010

Nova strategija za Afganistan

P7_TA(2010)0490

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 16. decembra 2010 o novi strategiji za Afganistan (2009/2217(INI))

(2012/C 169 E/11)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Afganistanu, zlasti resolucij z dne 8. julija 2008 o stabilizaciji Afganistana ⁽¹⁾, z dne 15. januarja 2009 o proračunskem nadzoru sredstev EU v Afganistanu ⁽²⁾ in z dne 24. aprila 2009 o pravicah žensk v Afganistanu ⁽³⁾,
- ob upoštevanju skupne politične deklaracije EU–Afganistan, podpisane 16. novembra 2005, ki temelji na skupnih prednostnih nalogah za Afganistan, kot so vzpostavitev trdnih in odgovornih institucij, reforme varnostnega in pravosodnega sektorja, boj proti mamilom, razvoj in obnova,
- ob upoštevanju Afganistanskega dogovora iz leta 2006, ki določa tri glavna področja dejavnosti afganistanske vlade za naslednjih pet let: varnost, upravljanje, pravna država in človekove pravice ter gospodarski in družbeni razvoj, pa tudi zaveza k odpravi industrije mamil,
- ob upoštevanju konference o Afganistanu v Londonu januarja 2010, kjer je mednarodna skupnost obnovila svojo zavezo do Afganistana in kjer so bili opredeljeni temelji za mednarodno soglasje o strategiji za nevojaško rešitev afganistanske krize ter o določitvi, da se bo prehod varnostnih pristojnosti na afganistanske sile začel leta 2011 in bo v veliki meri zaključen do leta 2014,
- ob upoštevanju resolucije št. 1890 (2009) Varnostnega sveta ZN, ki v skladu s poglavjem VII Ustanovne listine ZN podaljšuje dovoljenje Mednarodnim varnostnim silam za pomoč (Isaf) v Afganistanu, kot je opredeljeno v resolucijah št. 1386 (2001) in št. 1510 (2003), za obdobje dvanajstih mesecev po 13. oktobru 2009 in ki poziva države članice OZN, sodelujoče v okviru Isaf, naj„sprejmejo vse potrebne ukrepe za izpolnitev svojega mandata“,
- ob upoštevanju predlaganega skrbniškega sklada za vzpostavitev miru in ponovno vključevanje, za katerega so se udeleženci konference v Londonu zavezali k začetni vsoti 140 milijonov USD, z namenom vključevanja talibanov in drugih upornikov,
- ob upoštevanju afganistanske nacionalne posvetovalne mirovne skupščine v Kabulu z začetka junija 2010, ki je sklenila doseči nacionalno soglasje glede vprašanja sprave s sovražniki,
- ob upoštevanju konference v Kabulu z dne 20. julija 2010, na kateri je bil ocenjen napredek pri izvajanju odločitev, sprejetih na konferenci v Londonu, in ki je afganistanski vladi ponudila novo priložnost, da pokaže svojo vodilno vlogo in dejavno sodelovanje v tem procesu v sodelovanju z mednarodno skupnostjo pri kreipitvi varnosti in zmogljivosti afganistanskih varnostnih sil, izboljšanju dobrega upravljanja in pravne države, ter opredeli naslednje korake, tudi glede boja proti proizvodnji drog in trgovanju z njimi ter korupciji, glede miru in varnosti, gospodarskega in družbenega razvoja, človekovih pravic in enakosti med spoloma; ob upoštevanju sklepov konference v Kabulu, v katerih je določeno, da se nadzor vseh vojaških operacij v vseh pokrajinah do konca leta 2014 prenese na afganistanske enote,

⁽¹⁾ UL C 294 E, 3.12.2009, str. 11.

⁽²⁾ UL C 46 E, 24.2.2010, str. 87.

⁽³⁾ UL C 184 E, 8.7.2010, str. 57.

Četrtek, 16. december 2010

- ob upoštevanju predsedniškega odloka z dne 17. avgusta 2010, s katerim je bil za zasebne družbe za varovanje, prisotne v Afganistanu, določen štirimesečni rok za razpustitev, z izjemo zasebnih podjetij za varovanje, delujočih na zaprtih območjih, ki jih uporabljajo tuja veleposlaništva, podjetja in nevladne organizacije,
- ob upoštevanju predsedniških volitev v Afganistanu avgusta 2009, odločilnega končnega poročila misije EU za opazovanje volitev, objavljenega decembra 2009, in parlamentarnih volitev z dne 18. septembra 2010,
- ob upoštevanju vseh pomembnih sklepov Sveta in zlasti sklepov GAERC z dne 27. oktobra 2009, akcijskega načrta Sveta za okrepljeno sodelovanje v Afganistanu in Pakistanu ter sklepov Sveta za zunanje zadeve z dne 22. marca 2010,
- ob upoštevanju imenovanja 1. aprila 2010 posebnega predstavnika EU/vodje delegacije EU za Afganistan in ob upoštevanju sklepa Sveta z dne 11. avgusta 2010 o podaljšanju mandata posebnega predstavnika Vygaudasa USACKASA do 31. avgusta 2011,
- ob upoštevanju izjave Sveta z dne 18. maja 2010 o podaljšanju policijske misije Evropske unije v Afganistanu (EUPOL Afganistan) za tri leta, od 31. maja 2010 do 31. maja 2013,
- ob upoštevanju državnega strateškega dokumenta za obdobje 2007–2013, ki določa zavezo Komisije glede Afganistana do leta 2013,
- ob upoštevanju splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2010,
- ob upoštevanju poročila OZN o človekovem razvoju za leto 2009, ki Afganistan postavlja na 181. mesto od 182 držav,
- ob upoštevanju ocene nacionalnega tveganja in izpostavljenosti za obdobje 2007–2008, ki jo je pripravil sam Afganistan, in njenih predvidevanj, da je za odpravo revščine v Afganistanu potrebnih približno 570 milijonov USD, da bi ljudi, ki živijo pod pragom revščine, dvignil nad ta prag,
- ob upoštevanju poročila za leto 2008 agencije za usklajevanje pomoči v Afganistanu (ACBAR) o nedoseganju učinkovitosti pomoči v Afganistanu, v katerem so poudarjeni ogromni zneski pomoči, ki se na koncu spremenijo v poslovne dobičke za izvajalce (tudi do 50 % na pogodbo), pomanjkanje preglednosti pri javnih naročilih in razpisih ter visoki stroški plač in nadomestil za delavce, ki so napoteni v tujino,
- ob upoštevanju poročila misije Združenih narodov za pomoč v Afganistanu (MANUA) o zaščiti civilnega prebivalstva v oboroženih konfliktih iz avgusta 2010,
- ob upoštevanju priporočil sklada Peace Dividend Trust, ki zagovarja politiko dajanja prednosti Afganistancem in spodbuja lokalna afganistanska javna naročila blaga in storitev namesto njihovega uvažanja, pri čemer naj bi imeli največjo korist Afganistanci,
- ob upoštevanju strategije Nata in Isafa za boj proti upornikom v Afganistanu in njenega izvajanja pod poveljstvom generala Davida Petraeusa, in ob upoštevanju pregleda strategije, ki ga je za december 2010 napovedal predsednik Obama,
- ob upoštevanju poročila osebja kongresne večine ZDA (US Congressional Majority Staff) o vojnih poglavarjih ter izsiljevanju in korupciji v dobavni verigi ZDA v Afganistanu (odbor za nadzor in vladno reformo, predstavniki dom ZDA, junij 2010),
- ob upoštevanju prizadevanj Urada OZN za droge in preprečevanje kriminala (UNODC) in zlasti njegovega poročila z oktobra 2009 o zasvojenosti, zločinu in uporu ter nadnacionalni grožnji afganistanskega opija ter svetovnega poročila tega urada o drogah za leto 2010,

Četrtek, 16. december 2010

- ob upoštevanju člena 48 svojega poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenja Odbora za razvoj (A7-0333/2010),
- A. ker je mednarodna skupnost večkrat poudarila, da podpira zadevne resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov, ki zagovarjajo varnost, blaginjo in človekove pravice vseh afganistanskih državljanov; ker je kljub temu mednarodna skupnost izrecno priznala, da devet let vojne in mednarodne vpletenosti ni bilo uspešnih pri izkoreninjanju talibanskega upora ter vzpostavljanju miru in stabilnosti v državi; ker je bila leta 2009 uvedena nova politika boja proti upornikom ter so bile vojaške sile okrepljene s približno 45 000 vojaki,
- B. ker na vidiku ni jasnega razpleta v Afganistanu, koalicija mednarodnih sil ni zmožna poraziti talibanov in drugih upornikov, uporniško gibanje in talibani pa ne zmorejo prevladati nad vojaškimi silami,
- C. ker je general Stanley McChrystal leta 2009 izjavil, da ni navedb o kakršni koli večji prisotnosti Al Kajde v Afganistanu, visoki ameriški uradniki pa potrjujejo, da je Al Kajda danes komaj še prisotna v Afganistanu,
- D. ker so se varnostne in življenjske razmere poslabšale, kar je zmanjšalo ljudsko soglasje, ki ga je prisotnost koalicije uživala v določenem časovnem obdobju in ker ljudstvo vedno bolj dojema koalicijo kot okupacijsko silo, ker je treba z ljudmi iz Afganistana vzpostaviti novo in širše partnerstvo, v katerem bodo pri prizadevanju za mir in spravo vključene nezastopane skupine in civilna družba,
- E. ker je EU eden glavnih donatorjev razvojne in humanitarne pomoči za Afganistan; ker je partner, ki je zavezan prizadevanju za obnovo in stabilizacijo,
- F. ker so se pri Afganistanskem dogovoru leta 2006 in na konferenci v Kabulu donatorji dogovorili, da bodo vedno večji delež svoje pomoči, do 50 %, posredovali preko glavnega proračuna afganistanske vlade, in sicer neposredno ali prek mehanizmov odškodninskega sklada, ko je to možno, a ker se trenutno le 20 % razvojne pomoči realizira preko vladnega proračuna,
- G. ker pomanjkanje zadostnega usklajevanja ogroža učinkovitost prispevkov EU za pomoč Afganistanu,
- H. ker je bilo med letoma 2002 in 2009 Afganistanu namenjenih nad 40 milijard USD mednarodne pomoči; ker se je število otrok, ki obiskujejo šolo, v tem obdobju povečalo, medtem ko po ocenah Unicefa 59 % afganistanskih otrok pod petim letom starosti še vedno ne dobi zadosti hrane, pet milijonov otrok pa ne more hoditi v šolo,
- I. ker so razmere, v katerih živijo ženske v tej državi, še vedno zelo zaskrbljujoče; ker je v skladu s poročili ZN stopnja umrljivosti mater v Afganistanu druga najvišja na svetu in dosega skoraj 25 000 smrti na leto in ker zna brati in pisati le 12,6 % žensk, starejših od 15 let, 57 % deklet pa se poroči pred zakonsko določeno starostjo 16 let; ker je nasilje nad ženskami še vedno razširjen pojav; ker je diskriminatorna šiitska zakonodaja o osebnem stanu še vedno veljavna in med drugim kriminalizira ženske za zavrnitev spolnega odnosa s svojim možem in jim prepoveduje, da zapustijo hišo brez soglasja svojega moža,
- J. ker je Afganistan podpisal več mednarodnih konvencij za zaščito pravic žensk in otrok, zlasti Konvencijo o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk iz leta 1979 in Konvencijo ZN o pravicah otrok iz leta 1989, in ker afganistanska ustava v členu 22 določa, da imajo državljani Afganistana, moški in ženske, enake pravice in dolžnosti pred zakonom; ker je afganistanski družinski zakonik trenutno v postopku pregleda zaradi njegovega usklajevanja z ustavo,

Četrtek, 16. december 2010

- K. ker je julija 2010 kongres ZDA pozval k reviziji v zvezi z milijardami dolarjev preteklega financiranja za Afganistan in glasoval za začasno zmanjšanje za skoraj 4 milijard USD pomoči za afganistansko vlado,
- L. ker je finančni minister Afganistana Omar Zakhilwal najprej kritiziral prakso sklepanja pogodb Nata in Isafa, ker ne prinaša koristi lokalnemu afganistanskemu gospodarstvu, nato pa izrazil kritiko, da je Isaf enostransko tolmačil pravila sporazuma o oprostitvi plačila davka, ki sta ga podpisala afganistanska vlada in Isaf, in ker je minister obdolžil tuje izvajalce, da so si polastili velik del pogodb, ki jih financira Isaf in ki dosegajo vrednost do štirih milijard USD, kar naj bi domnevno povzročalo stalno odtekanje denarja iz države; ker je afganistanska vlada pozvala k mednarodni preiskavi,
- M. ker je postalo očitno, da za Afganistan ni ustreznega nobena vojaška rešitev, in ker so ZDA izjavile, da bodo svoje vojake začele umikati iz Afganistana poleti 2011, druge države pa so že umaknile svoje vojake ali to načrtujejo, nekatere pa še vedno niso napovedale, da se nameravajo umakniti; ker mora ne glede na to umik vojske potekati postopno in usklajeno v okviru političnega projekta, ki zagotavlja neoviran prenos odgovornosti na afganistanske varnostne sile,
- N. ker je bilo na konferenci v Kabulu dogovorjeno, da mora do oktobra leta 2011 afganistanska nacionalna armada doseči zasedbo 171 600 pripadnikov, afganistanska nacionalna policija pa 134 000 s pomočjo ustrezne finančne in tehnične podpore mednarodne skupnosti,
- O. ker je glavni cilj misije EUPOL v Afganistanu prispevati k vzpostavitvi afganistanskega policijskega sistema v skladu z mednarodnimi standardi,
- P. ker Afganistan ni le vodilni svetovni vir proizvodnje opija ter glavni dobavitelj za trge heroina v EU in Ruski federaciji, temveč tudi eden največjih svetovnih proizvajalcev marihuane, v skladu z zadnjim poročilom UNODC; ker se je kljub temu proizvodnja opija v Afganistanu znižala za 23 % v zadnjih dveh letih in za tretjino od njenega vrha leta 2007; ker je UNODC ugotovil, da obstaja jasna povezava med pridelavo opija in ozemlji, ki jih nadzirajo uporniki, ter da sta v predelih Afganistana, kjer je vlada bolj uspešna pri izvrševanju zakonodaje, skoraj dve tretjini kmetov izjavili, da ne gojijo opija, ker je prepovedan – ker je na jugovzhodu, kjer je vpliv oblasti najmanjši, malo manj kot 40 % kmetov izjavilo, da je prepoved razlog, da ne gojijo maka,
- Q. ker je po navedbah iz nedavnega poročila UNODC število afganistanskih državljanov, ki so odvisni od drog, v zadnjih letih močno naraslo, kar bo imelo hude družbene posledice za prihodnost države,
- R. ker je imela EU aktivno vlogo pri podpiranju prizadevanj za boj proti mamilom od začetka obnovitvenega procesa, ne da bi dosegli kakršne koli pomenljive rezultate pri omejevanju prodornega vpliva industrije drog na gospodarstvo, politični sistem, državne institucije in družbo,
- S. ker je bil del izkoreninjanja maka v Afganistanu izveden z uporabo kemičnih herbicidov in ker to resno škoduje ljudem in okolju v smislu onesnaževanja zemlje in vode; ker ne glede na to zdaj obstaja soglasje o tem, da je treba represivne ukrepe osredotočiti na trgovino z drogami in na laboratorije za proizvodnjo heroina, ne pa na kmete; ker je glavno prizadevanje trenutno osredotočeno na zagotavljanje nadomestnih virov preživetja za kmete,
- T. ker ima Afganistan precej naravnih virov, vključno z bogatimi zalogami mineralov, kot sta plin in nafta, katerih vrednost je ocenjena na 3 milijarde USD, in ker afganistanska vlada računa, da bo te vire uporabila za zagon gospodarskega razvoja zatem, ko bosta vzpostavljena mir in varnost v državi,

Četrtek, 16. december 2010

Nova strategija EU

1. se zaveda vrste dejavnikov, ki ovirajo napredek v Afganistanu, a se je glede na prostorske omejitve odločil, da se v tem poročilu osredotoči na štiri glavna vprašanja, pri katerih meni, da bi prizadevanja lahko prinesla izboljšanje: mednarodna pomoč in usklajevanje; posledice mirovnega procesa; učinek policijskega usposabljanja ter odprava pridelovanja opija preko alternativnega razvoja;
2. izraža podporo novemu konceptu strategije boja proti upornikom, namenjene zaščiti lokalnega prebivalstva in obnovi območij, kjer je varnost že bila zagotovljena, in podporo akcijskemu načrtu EU za Afganistan in Pakistan;
3. zato meni, da mora strategija EU za Afganistan imeti kot izhodišče dve osnovni načeli: potrditev neprestanega slabšanja varnostnih razmer in socialno-ekonomskih kazalnikov v Afganistanu, kljub skoraj desetletju mednarodne vpletenosti in naložb ter potreba po nadaljnjem spodbujanju spremembe v miselnosti mednarodne skupnosti, ki je v preteklosti prepogosta, zlasti pa pred strategijo boja proti upornikom, oblikovala načrte in odločitve s pomanjkljivim upoštevanjem afganistanske udeležbe – da bo v prihodnje oblikovala načrte in odločitve v tesnem sodelovanju z Afganistanci; ugotavlja, da sta bili konferenci v Londonu in Kabulu pomemben korak v to smer;
4. pozdravlja in podpira sklepe Sveta iz oktobra 2009 o okrepitvi ukrepov EU v Afganistanu in Pakistanu, v katerih je začrtan doslednejši in bolj usklajen pristop EU do te regije ter poudarjen pomen regionalnega sodelovanja in krepitve civilnega vidika v politiki do Afganistana;
5. poudarja, da mora vsaka dolgoročna rešitev afganistanske krize začeti pri interesu afganistanskih državljanov na področju notranje varnosti, civilne zaščite in gospodarskega ter socialnega razvoja in mora vključevati konkretne ukrepe za odpravo revščine, nerazvitosti in diskriminacije žensk, za večje spoštovanje človekovih pravic in pravne države, za okrepitev mehanizmov sprave, zagotovitev konca pridelovanja opija, vzpostavitev odločnega pristopa k izgradnji države, in popolno vključitev Afganistana v mednarodno skupnost ter izgon Al Kajde iz države;
6. pozdravlja sklepe mednarodne konference o Afganistanu v Kabulu; poudarja, da je treba spoštovati zaveze afganistanske vlade glede izboljšanja varnosti, upravljanja in gospodarskih priložnosti za državljane Afganistana, prav tako zaveze mednarodne skupnosti glede podpore procesu tranzicije in skupnih ciljev;
7. ponavlja, da morajo EU in njene države članice podpreti Afganistan pri obnovi lastne države z močnejšimi demokratičnimi institucijami, ki bodo zmožne zagotavljati nacionalno suverenost, varnost na temelju demokratično odgovorne vojske in policije, pristojno in neodvisno sodstvo, državno enotnost, ozemeljsko celovitost, enakost moških in žensk, svobodo medijev, poudarek na izobraževanju in zdravju, trajnostni gospodarski razvoj in blaginjo afganistanskega ljudstva, ter spoštovanje zgodovinskih, verskih, duhovnih in kulturnih tradicij ter pravic vseh etničnih in verskih skupnosti na afganistanskem ozemlju, in bodo pri tem priznale, da je treba temeljito spremeniti odnos do žensk; poziva, da se večja podpora nameni razvojnim projektom lokalne oblasti v tistih pokrajinah, kjer so prisotni dokazi o dobrem upravljanju;
8. je seznanjen, da 80 % prebivalstva živi na podeželju, medtem ko se je orna zemlja na prebivalca zmanjšala z 0,55 hektarja leta 1980 na 0,25 hektarja leta 2007; poudarja dejstvo, da je Afganistan še vedno zelo občutljiv na neugodne podnebne pogoje oziroma na vse višje cene hrane na svetovnem trgu, nepremišljena in čezmerna uporaba pehotnih min pa močno ogroža uspešen podeželski razvoj; glede tega meni, da je treba nujno nadaljevati in povečati financiranje, namenjeno razvoju podeželja in lokalni proizvodnji hrane, da bi dosegli zanesljivo preskrbo s hrano;
9. je seznanjen z zavezo afganistanske vlade, da v naslednjih dvanajstih mesecih na postopen in fiskalno vzdržan način začne izvajati politiko za upravljanje na podnacionalni ravni, da se okrepijo lokalne oblasti in njihove institucionalne zmogljivosti ter razvijejo podnacionalni regulativni, finančni in proračunski okvir;

Četrtek, 16. december 2010

10. ugotavlja, da šibka javna uprava in šibke zmogljivosti civilne družbe lahko ovirajo večje vključevanje afganistanske strani v proces obnove; zato je prepričan, da je treba tem pomembnim področjem nameniti več pozornosti; pozdravlja zamisel o tem, da bi Komisija in države članice razvile poseben vodilni dolgoročni program, ki bi obravnaval vprašanje krepitve javne uprave z razvojem učnega načrta, nudenjem pomoči pri gradnji ali uporabi obstoječih prostorov, vzpostavljanjem povezav z omrežjem zavodov javne uprave EU kot tudi z mentorstvom nad zavodi javne uprave v številnih večjih mestih v Afganistanu, kot so Kabul, Herat in Mazar i Šarif;

11. opozarja, da morajo biti prizadevanja za razvoj osredotočena na izboljšanje zmogljivosti afganistanskih vladnih struktur in da je treba Afganistance tesneje vključiti v izbiro prednostnih nalog kakor tudi v različne stopnje njihovega izvajanja, da se okrepi proces privzemanja in prevzemanja odgovornosti na ravni države in skupnosti; zato želi pritegniti pozornost na odločilno vlogo organizacij civilne družbe pri zagotavljanju sodelovanja afganistanskih državljanov v procesu demokratizacije in obnove in pri varovanju pred tveganjem korupcije;

12. ostaja globoko zaskrbljen, kljub temu, da se je življenje žensk izboljšalo po koncu vladavine talibanov leta 2001, zaradi splošnih razmer na področju človekovih pravic v Afganistanu in zlasti zaradi poslabšanja temeljnih, političnih, civilnih in socialnih pravic žensk v zadnjih nekaj letih, ter izraža zaskrbljenost zaradi negativnih pojavov, kot je dejstvo, da je v afganistanskih zaporih večina zapornikov žensk, ki bežijo pred zatiranjem sorodnikov, prav tako zaradi nedavnih sprememb volilnega zakonika, ki zmanjšujejo kvote mest v parlamentu za ženske;

13. meni, da so pravice žensk del varnostne rešitve in da ni možno doseči stabilnosti v Afganistanu, ne da bi imele ženske polne pravice v političnem, družbenem in gospodarskem življenju; zato poziva afganistanske organe in predstavnike mednarodne skupnosti, naj ženske vključijo v vse faze mirovnih pogovorov in prizadevanj za spravo/ponovno vključitev v skladu z resolucijo VSZN št. 1325; poziva k zagotavljanju posebne zaščite žensk, ki so dejavne v javnem ali političnem življenju in jih zaradi tega ogrožajo skrajneži; ugotavlja, da napredek pri mirovnih pogajanjih v nobenem primeru ne more predvideti izgube pravic, ki so si jih ženske priborile med zadnjimi leti; od afganistanske vlade zahteva večjo zaščito pravic žensk s spremembo veljavne zakonodaje, kot je kazenski zakonik, da se izognemo diskriminatornim praksam;

14. poziva Komisijo, Svet in države članice EU, naj v dvostranskih odnosih z Afganistanom še naprej opozarjajo na vprašanja diskriminacije žensk in otrok, prav tako na vprašanje človekovih pravic na splošno v skladu z dolgoročno zavezanostjo Unije glede pomoči Afganistanu pri prizadevanju za mir in obnovo;

15. poziva EU in mednarodno skupnost, naj povečata stopnjo financiranja ter politično in tehnično podporo politikam za izboljšanje položaja afganistanskih žensk in nevladnim organizacijam žensk, vključno s tistimi, ki zagovarjajo pravice žensk;

16. ugotavlja, da se je svoboda izražanja in tiska, ne glede na izboljšanje po padcu talibanskega režima, v zadnjih letih poslabšala; je seznanjen z napadi in grožnjami, ki jih izvajajo oboroženi akterji in talibani v odnosu do novinarjev, da bi tako preprečili njihovo obveščanje o območjih, ki so pod njihovim nadzorom; zahteva, da se na tem področju sprejmejo ukrepi, ki bodo novinarjem omogočili izvajanje poklica z zagotovitvijo varnosti;

17. zaskrbljenostjo ugotavlja, da so bile parlamentarne volitve, ki so v Afganistanu potekale 18. septembra 2010 in na katerih je udeležba kljub varnostnim razmeram v državi dosegla približno 40 %, znova zaznamovane z goljufijami in nasiljem, v katerem je po podatkih Nata izgubilo življenje 25 ljudi; obžaluje, da je bilo mnogim Afganistancem preprečeno, da bi uveljavili svojo temeljno pravico do glasovanja;

18. ugotavlja nepravilnosti v pravnih postopkih države, ki ne izpolnjujejo mednarodnih pravnih standardov; obžaluje, da je bilo v letu 2008 usmrčenih 16 oseb; poziva EU, naj podpre sprejetje moratorija na izvajanje smrtnih obsodb, v skladu z resolucijo Združenih narodov 62/149 iz leta 2007, ki naj bi kasneje postal prepoved izvajanja smrtnih obsodb;

Četrtek, 16. december 2010

Mednarodna pomoč – poraba in zloraba

19. opominja, da je skupni proračun EU (Evropska skupnost in države članice) za pomoč Afganistanu za obdobje 2002–2010 skupaj znašal približno 8 milijard EUR;

20. poudarja pomen krepite neodvisnosti medijev in civilne družbe v Afganistanu, da se pospeši demokratizacija države; priporoča tudi, da se upoštevajo ugotovitve misije EU za opazovanje volitev leta 2009;

21. je seznanjen, da so razmere v Afganistanu kljub velikim vložkom zunanje pomoči še naprej skrb zbujujoče in preprečujejo, da bi humanitarna in medicinska pomoč dosegli najbolj ogrožene prebivalce, da več Afganistancev umre zaradi revščine kot pa neposredno zaradi oboroženega konflikta ter da se je nezasišano povečala umrljivost otrok od leta 2002, medtem ko sta pričakovana življenjska doba ob rojstvu ter stopnja pismenosti opazno padli in da se je od leta 2004 število prebivalcev, ki živi pod pragom revščine, povečalo za 130 %;

22. vztraja, da je pomembno uresničiti razvojne cilje tisočletja, in obžaluje, da je Afganistan kljub napredku, doseženem na nekaterih področjih, padel na indeksu človekovega razvoja programa Združenih narodov za razvoj s 173. mesta iz leta 2003 na 181. mesto (od skupaj 182 držav), medtem ko sta stopnja umrljivosti otrok, mlajših od pet let, in stopnja umrljivosti mater v Afganistanu še vedno med najvišjimi na svetu; zato meni, da se ne smejo zanemariti specifični cilji na teh področjih in cilji v zvezi z dostopom do zdravstvenih storitev in izobraževanja, zlasti za ženske, vendar poziva, naj se posebna pozornost posveti izboljšanju ustvarjanja prihodka ter oblikovanju delujočega pravosodnega sistema;

23. poudarja, da je Urad za droge in kriminal pri Združenih narodih v svoji študiji januarja 2010 navedel, da je največja težava prebivalstva korupcija ter da prihodki, ki izhajajo iz podkupovanja, dosegajo skoraj eno četrtno (23 %) BDP Afganistana;

24. poziva Komisijo, naj poskrbi za preglednost in odgovornost v zvezi z zagotavljanjem finančne pomoči afganistanski vladi, mednarodnim organizacijam in krajevnim nevladnim organizacijam, da se zagotovi usklajenost pomoči ter uspeh pri obnovi in razvoju Afganistana;

25. poziva h geografsko enakomernejši porazdelitvi humanitarne pomoči na podlagi analize potreb in s ciljem ukrepati v nujnih primerih;

26. vendar ugotavlja, da je bil dosežen omejen napredek pri infrastrukturi, telekomunikacijah in osnovni izobrazbi, ki ga donatorji in afganistanska vlada ponavadi navajajo kot dosežke;

27. poudarja velike stroške vojne, ki je v Afganistanu potekala od leta 2001 do 2009, ki naj bi znašali nad 300 milijard USD, kar je več kot 20-kratnik afganistanskega BDP, in ki naj bi se še povečali na več kot 50 milijard USD letno s predvideno dodatno vojaško prisotnostjo;

28. se zaveda splošnega dojemanja, da je korupcija v afganistanski vladi edini razlog za to, da slednja ne zagotavlja bistvenih storitev državljanom, vendar hkrati ugotavlja, da je bila večina virov za socialno-ekonomski razvoj usmerjena prek mednarodnih organizacij, regionalnih razvojnih bank, nevladnih organizacij, mednarodnih izvajalcev, svetovalcev itd., in ne preko osrednje vlade; poziva afganistansko vlado in mednarodno skupnost, naj izvajata strožji nadzor, da bi preprečili korupcijo in zagotovili, da bo pomoč dosegla svoj cilj;

29. meni, da mora biti boj proti korupciji osrednji del procesa ustvarjanja razmer za mir v Afganistanu, saj podkupovanje povzroča nepravilno dodelitev sredstev, je ovira v smislu dostopa do osnovnih javnih storitev, kot sta zdravstvo in izobraževanje, in je velika ovira za družbeno-gospodarski razvoj države; prav tako poudarja, da korupcija spodkopava zaupanje v javni sektor in vlado ter zato pomeni glavno grožnjo za državno stabilnost; zato poziva EU, naj pri zagotavljanju pomoči Afganistanu nameni posebno pozornost boju proti korupciji;

Četrtek, 16. december 2010

30. ugotavlja, da je po mnenju afganistanskega finančnega ministra, kot so potrdili drugi neodvisni viri, le 6 milijard (ali 15 %) od skupnih 40 milijard USD pomoči dejansko doseglo afganistansko vlado med letoma 2002 in 2009, in da med 70 in 80 % preostalih 34 milijard USD, posredovanih preko mednarodnih organizacij, regionalnih razvojnih bank, nevladnih organizacij, mednarodnih izvajalcev itd., nikoli ni doseglo predvidenih upravičencev, afganistanskih ljudi; je seznanjen z odločitvijo, sprejeto na konferenci v Kabulu, da naj se 50 % mednarodne pomoči do leta 2012 usmeri prek afganistanskega nacionalnega proračuna, kar je v skladu z zahtevo Afganistana;
31. ugotavlja, da je treba nujno vzpostaviti mehanizme za usklajevanje med državami, ki so mednarodni donatorji, in predvideti podrobne ocene evropske in mednarodne pomoči za boj proti nepreglednosti in omejenim mehanizmom za odgovornost donatorjev;
32. obsoja dejstvo, da se velik del evropskega in drugega mednarodnega denarja pomoči izgubi med distribucijsko verigo, kar se je zelo nazorno pokazalo ob nedavnem škandalu v zvezi s Kabulsko banko, ter poudarja štiri glavne razloge za to: izgubljanje sredstev, prekomerni stroški posredovanja in varnosti, prekomerno zaračunavanje in korupcija;
33. vendar ugotavlja, da se izgube EU ublažijo z dejstvom, da je 50 % pomoči Unije usmerjene preko večstranskih skrbniških skladov (v primerjavi z 10 % v primeru ZDA), ki imajo zelo visoko stopnjo učinkovitosti (približno 80 %);
34. poziva EU, naj vzpostavi centralizirano bazo podatkov o stroških in vplivih vse pomoči EU za Afganistan ter naj jih analizira, saj pomanjkanje obsežnih, posodobljenih in preglednih podatkov ogroža učinkovitost pomoči;
35. prav tako poziva vse glavne humanitarne in razvojne organe, dejavne v Afganistanu, vključno z EU in njenimi državami članicami, ZDA, UNAMA, agencijami ZN, glavnimi nevladnimi organizacijami ter Svetovno banko, naj bistveno oklestijo svoje operativne stroške, tako da dodelijo sredstva konkretnim projektom, ki se izvajajo v dejanskih in uravnoteženih partnerstvih z afganistanskimi institucijami in zagotovijo, da bo pomoč dejansko dosegla svoj cilj; s tem v zvezi poudarja, da imajo afganistanske institucije pravico do odločanja o uporabi sredstev, pri čemer zagotavljajo ustrezno preglednost in odgovornost;
36. poudarja pomen usklajevanja prizadevanj za obnovo in razvoj na regionalni ravni, da se zagotovi čezmejni razvoj v regiji, kjer etnične in plemenske vezi pogosto presegajo državne meje;
37. ugotavlja, da je treba spodbujati večje vključevanje lokalnih in regionalnih afganistanskih oblasti ter poudarja, da so na tej ravni za ustrezno rabo sredstev nujne pripadnost, pravna država in demokracija; opozarja, da bo za dodeljevanje sredstev na lokalni in regionalni ravni potrebna odobritev osrednje vlade, da se tako okrepi njena vloga in odgovornost;
38. poziva visoko predstavnico za zunanjo in varnostno politiko, Svet in Komisijo, naj oblikujejo skupno ekipo raziskovalcev, ki bo enkrat letno ocenila vse ukrepe in misije EU in držav članic v Afganistanu, in sicer z uporabo nedvoumnih kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov, zlasti kar zadeva razvojno pomoč (vključno z javnim zdravstvom in kmetijstvom), dobro vodenje (tudi na področju pravosodja in človekovih pravic) in varnost (še posebej urjenje afganistanskih policistov); v zvezi s tem poziva tudi k oceni relativnega učinka ukrepov EU na splošne razmere v državi, k oceni ravni usklajevanja in sodelovanja med organi EU in drugimi mednarodnimi misijami in ukrepi ter k objavi ugotovitev in priporočil na podlagi takšne ocene;
39. poudarja, da se varnostne razmere in ozemeljska razporeditev ukrepov pomoči medsebojno pogotujejo, zato zahteva, da se pomoč za Afganistan posreduje neposredno prizadetim prebivalcem v Afganistanu;
40. poudarja, da mora biti boj proti korupciji v Afganistanu prednostna naloga; priznava, da lokalna korupcija obstaja, a upa, da se bo preprečevala s krepitvijo legitimnosti afganistanskih državnih institucij, s tem da se jim dodeli odgovornost za odobritev dodelitve financiranja in zagotavljanje učinkovitosti pomoči;

Četrtek, 16. december 2010

41. zagovarja politiko vse pogostejšega javnega naročanja znotraj samega Afganistana, kadar je to mogoče, namesto uvažanja blaga in storitev;

42. zato meni, da bi morali biti za razdeljevanje humanitarne pomoči v državi odgovorni nepristranski humanitarni organi, vojaki pa bi lahko pri tem sodelovali samo v zelo izjemnih primerih, ob priznanju nevtralnosti, nepristranskosti in neodvisnosti humanitarnih organov, ob popolnem upoštevanju zadevnih mednarodnih standardov, ki so določeni v smernicah ZN za uporabo sredstev vojaške in civilne obrambe pri humanitarnih nujnih primerih ter priporočeni v evropskem soglasju o humanitarni pomoči;

43. meni, da so zaradi vsake zlorabe načel nevtralnosti, nepristranskosti in neodvisnosti, ki jo občutijo takšni organi pri svojem delu, ti vse bolj izpostavljeni na terenu, predvsem zato, ker bodo še naprej prisotni na terenu dolgo časa po odhodu čet;

44. kot se je na široko poročalo v medijih in v poročilu predstavnškega doma ZDA o vojnih poglavarjih, opazuje, da je ameriška vojska v Afganistanu večino svojih logističnih dejavnosti oddala zasebnim zunanjim izvajalcem, ki nato oddajo varovanje vojaških konvojov lokalnim afganistanskim varnostnim podizvajalcem, kar ima pogubne posledice;

45. opazuje, da je odločitev prenosa ameriške vojaške dobavne verige v zasebne roke brez zanesljivih meril za zagotavljanje odgovornosti, preglednosti in zakonitosti povzročila izsiljevanje in korupcijo, saj si vojni poglavarji, lokalni mafijski šefi in tudi talibanski poveljniki na koncu polastijo velik del posla vojaške logistike v Afganistanu, vrednega 2,2 do 3 milijarde USD;

46. je zgrožen nad dejstvom, da sta denar za varovanje in izsiljevanje na vseh stopnjah vojaške dobavne verige največji vir financiranja upora, kot je priznala državna sekretarka ZDA Hilary Clinton med svojim pričanjem v odboru za zunanje odnose v senatu decembra 2009;

47. ker vojaška logistika ZDA in Nata/ISAF sledita istim smernicam, je prav tako zaskrbljen, da v vseh primerih morda ne bo mogoče zagotoviti popolne sledljivosti finančnih prispevkov EU;

48. v celoti odobrava nove smernice o pogodbenih poslih, ki jih je septembra 2010 izdalo vojaško poveljstvo Nata v Afganistanu – vrednost teh poslov je trenutno ocenjena na 14 milijard USD letno – in katerih namen je zmanjšati korupcijo in oklestiti sredstva, ki se posredno stekajo v roke upornikov in talibanov; upa, da bo ta sprememba politike pogodbenih poslov uveljavljena kmalu;

49. v zvezi s tem pozdravlja nedavni odlok predsednika Karzaja, s katerim je vsem domačim in tujim zasebnim varnostnim podjetjem v Afganistanu določil štirimesečni rok za prenehanje delovanja;

Mirovni proces

50. poudarja, da so dobro vodenje, pravna država in spoštovanje človekovih pravic temelji za stabilen in cvetoč Afganistan; zato poudarja, da so verodostojni pravosodni postopki temeljni vidik mirovnega procesa, spoštovanje človekovih pravic in preprečevanje razmaha nekaznovanosti pa bi morala biti brezpogojna elementa v vseh njegovih fazah; v zvezi s tem poziva afganistansko vlado, naj začne prednostno izvajati strategijo reforme pravosodnega sistema;

51. meni, da večina krivde za sedanji zastoj v Afganistanu leži na zgodnjih napačnih izračunih koalicijskih sil, ki so še pred novo strategijo proti upornikom predvidevale hitro vojaško zmago nad talibani in lahek prehod k stabilni državi, ki bi jo vodila legitimna vlada z močno podporo zahodnih držav;

52. zato meni, da je bila prisotnost moči talibanov podcenjena in zmožnost vlade Karzaja glede zagotavljanja vladanja precenjena, posledica tega pa je, da naloga obnove in razvoja države ni dobila dovolj pozornosti;

Četrtek, 16. december 2010

53. meni, da so te napake zanetile ponovni upor talibanov v več kot polovici države, kar je zaostriilo slabšanje varnostnih razmer v celotni regiji in spoštovanja človekovih pravic, zlasti pravic žensk;
54. poudarja, da pretekla vojaška usmeritev ni prinesla zelenih rezultatov, zato odločno podpira bolj civilen pristop;
55. priznava, da je edina možna rešitev politična rešitev in da bi ta morala vključevati pogajanja – ki bi morala potekati ob prekinitvi ognja – s talibani in z drugimi bojujočimi se skupinami ter ostalimi političnimi akterji v državi, pripravljenimi sodelovati v vladi nacionalne enotnosti, ki bi bila zmožna zaključiti civilno vojno, ki razsaja v državi že skoraj tri desetletja, in zagotoviti spoštovanje pravne države ter temeljnih človekovih pravic; meni, da je treba novi politiki proti uporništvu ob upoštevanju časovnega načrta predsednika Obame dati možnost, da pokaže rezultate, da bo mogoče doseči politično rešitev;
56. odločno meni, da morajo biti trije glavni pogoji EU za takšen mirovni proces in udeležbo talibanskih skupin zaveza vseh strani, udeleženih v pogajanjih, k izgonu Al Kajde iz države in njenega spodbujanja mednarodnega terorizma ter vseh ostalih terorističnih skupin; sprejetju ukrepov za odpravo pridelovanja maka; vzpostavitvi politike za spodbujanje in spoštovanje temeljnih človekovih pravic in afganistanske ustave;
57. prav tako meni, da bi morale o drugih vprašanih odločiti afganistansko ljudstvo glede na svojo voljo in zmogljivosti;
58. priznava, da talibani niso enotni in da obstaja vsaj 33 najvišjih vodij, 820 srednjih/nizjih vodij in med 25 000 in 36 000 „pehotnih vojakov“, ki so razčlenjeni med 220 skupnostmi, od katerih se nekateri bojujejo iz ideoloških, drugi pa iz denarnih razlogov; zato je prepričan, da bi bilo treba odslej spodbujati pogajanja na lokalni ravni med demokratično izvoljeno lokalno oblastjo in pripadniki oborožene opozicije, „ki so se odrekli nasilju, niso povezani z mednarodnimi terorističnimi organizacijami, spoštujejo ustavo in so pripravljeni sodelovati pri gradnji mirnega Afganistana“, kot je zapisano v 13. in 14. odstavku sporočila iz Kabula z dne 20. julija 2010;
59. pozdravlja program afganistanske vlade za mir in ponovno vključevanje, v katerem lahko sodelujejo vsi pripadniki afganistanske oborožene opozicije in njihovih skupnosti, na podlagi zgoraj navedenih 13. in 14. odstavka sporočila iz Kabula;
60. poudarja, da mora vsaka strategija razorožitve in ponovne integracije natančno upoštevati težavo vračanja nekdanjih borcev in beguncev v domače vasi;
61. poudarja, da je pomembno povečati verodostojnost, odgovornost in usposobljenost afganistanske vlade in uprave, da se izboljša njen ugled med lastnimi državljani;
62. poudarja bistveno vlogo Pakistana, saj talibani nimajo nobene spodbude, da bi se vključili v resna pogajanja, dokler bo pakistanska meja za njih odprta; priporoča širše mednarodno sodelovanje in udeležbo v procesu, vključno z udeležbo drugih sosedskih držav in vodilnih regionalnih akterjev, zlasti Irana, Turčije, Kitajske, Indije in Ruske federacije;
63. poziva Komisijo, naj oceni strateške in politične posledice nedavnih katastrofalnih poplav v Pakistanu na Afganistan in širšo regijo, ter sprejme vse potrebne ukrepe za pomoč prizadetim prebivalcem države in afganistanskim beguncem, katerih taborišča so bila v celoti poplavljeni;
64. poudarja pomembnost dobrega ravnanja z vodo v Afganistanu in njegovi bližini ter poudarja koristi regionalnega in čezmejnega sodelovanja na tem področju, tudi glede boljšega zaupanja med sosedskimi državami v jugozahodni Aziji;

Četrtek, 16. december 2010

65. je seznanjen z vpletenostjo pakistanske tajne službe (ISI), s ciljem zagotoviti, da bo tudi za Pakistan izid kakršnega koli mirovnega procesa zadovoljiv;

66. vendar poudarja, da se mir v Afganistanu lahko zakorenini le, če se bodo politično dogovorile glavne regionalne sile, vključno z Indijo, Pakistanom, Iranom in državami osrednje Azije, Rusijo, Kitajsko in Turčijo, ter bo doseženo skupno politično stališče nevmešavanja in podpore neodvisnemu Afganistanu; poziva tudi k ureditvi odnosov med Afganistanom in Pakistanom, predvsem s pomočjo končne poravnave vprašanja mednarodne meje med obema državama;

67. poziva EU, naj še nadalje podpre mirovni in spravni proces v Afganistanu ter afganistanska prizadevanja za ponovno vključitev tistih, ki so pripravljeni odreči se nasilju, in omogoči vladi Karzaja dovolj prožnosti pri izbiri partnerjev za dialog, a vztraja, naj afganistanska ustava in spoštovanje temeljnih človekovih pravic tvorita splošen pravni in politični okvir mirovnega procesa;

68. pozdravlja nacionalne prednostne programe, ki jih je pripravila afganistanska vlada v skladu z afganistansko nacionalno razvojno strategijo in ki so dobili podporo na kabulski konferenci, ter poziva k njihovim popolni in učinkoviti izvedbi;

69. močno poudarja potrebo po veliko bolj dejavni vlogi EU pri obnovi in razvoju Afganistana, saj dolgoročen mir v državi ali celotni regiji ni mogoč brez bistvenega zmanjšanja revščine in brez trajnostnega razvoja; se zaveda, da razvoj ni možen brez varnosti, prav tako pa ni varnosti brez razvoja;

70. poziva EU in njene države članice, naj skupaj z Združenimi državami usmerijo več mednarodne pomoči preko lokalnih oblasti in vlade v Kabulu ter zagotovijo, da se letala brez pilota, posebne sile in lokalne milice uporabljajo v skladu z ukazi generala Petraeusa o netoleriranju izgub življenj nedolžnega civilnega prebivalstva;

71. izkazuje spoštovanje vsem vojaškim uslužbencem in uslužbenkam zavezniških sil, ki so izgubili življenje pri branjenju svobode, in izraža sožalje njihovim družinam ter družinam nedolžnih afganistanskih žrtev;

72. poudarja, da je vojaška prisotnost nekaterih držav članic EU in njihovih zaveznic v Afganistanu del operacij Mednarodnih sil za varnostno pomoč in Nata ter njihovih ciljev glede boja proti grožnji mednarodnega terorizma ter proti proizvodnji mamil in njihovi preprodaji;

73. poudarja, da ta prisotnost lahko pomaga pri ustvarjanju varnostnih pogojev, ki bi omogočili nedavne načrte afganistanske vlade glede uresničevanja izkoriščanja potencialno obsežne rudarske in mineralne državne industrije, s čimer bi bila zagotovljena lastna sredstva, ki jih nujno potrebuje državni proračun;

74. poudarja, da potencialno obsežni rudarski in mineralni viri na afganistanskem ozemlju pripadajo izrecno le afganistanskemu ljudstvu ter da „zaščita“ teh virov ne sme biti izgovor za stalno prisotnost tuje vojske na afganistanskem ozemlju;

Policija in pravna država

75. ugotavlja, da v Afganistanu ne more biti stabilnosti ali miru brez države, ki predvsem zagotavlja varnost svojim državljanom na lastno odgovornost;

76. pozdravlja cilj predsednika Karzaja, da bodo lahko do konca leta 2014 vojaške operacije v vseh pokrajinah vodile in izvajale le afganistanske nacionalne varnostne sile, ter zavezo afganistanske vlade do postopnega izvajanja polne oblasti nad svojo varnostjo;

Četrtek, 16. december 2010

77. poudarja, da Afganistan potrebuje učinkovite policijske sile in neodvisno vojsko, ki bodo zmožne zagotavljati varnost, da se tako omogoči posledični umik tuje vojske iz države;
78. ceni zamisel generala Petraeusa, da bi se lokalne, demokratično izvoljene oblasti lahko uskladile z lokalno žandarmerijo za ohranjanje reda in miru ter varovanje lokalnega prebivalstva;
79. vendar priznava, da je obstoj samostojnih varnostnih sil precej dolgoročen cilj in zato zlasti poudarja potrebo po bolj usklajenem in celostnem pristopu do usposabljanja policije ter posebej usposabljanja vojaških oficirjev in opozarja na financiranje, vloženo v usposabljanje policije, z omejenimi rezultati; poziva vse udeležene, naj natančno uskladijo svoje delo, da se bodo izognili nepotrebnim podvajanjem in izpolnili dodatne naloge na strateški in operativni ravni;
80. poudarja potrebo po obsežni reformi notranjega ministrstva, brez katere bi lahko prizadevanja za reformo in oblikovanje nove policije spodletela, in v zvezi s tem opozarja, kako pomembni so na ravni notranjega ministrstva, regij in pokrajin nadzor, podpora, posvetovanje in usposabljanje v skladu z nadaljnjim ciljem misije EUPOL;
81. meni, da očitna nedoločena mandata EUPOL in omejeni rezultati, ki jih je do zdaj dosegla, preprečujejo, da bi pridobila vodilno vlogo v okviru EU, ki si jo zasluži; obžaluje, da tri leta po svoji uvedbi EUPOL še vedno ni dosegla treh četrтин svojih odobrenih zmogljivosti; ponovno poziva Svet in države članice EU, naj v celoti izpolnijo svoje obveznosti do te misije;
82. pozdravlja, da je EUPOL v Afganistanu ustanovil urad državnega tožilca za boj proti korupciji za preiskovanje zadev zoper javne uradnike na visokih položajih in druge uradnike, osumljene korupcije;
83. izraža zaskrbljenost zaradi podatkov Mednarodne varnostne sile za pomoč (ISAF), po katerih je od 94 000 mož v afganistanski nacionalni policiji skoraj 90 % nepismenih, 20 % je uporabnikov drog, nad 30 % pa jih po enem letu izgine, ne da bi omenili približno 1 000 policistov, ki so ubiti v službi vsako leto;
84. meni, da so glavni vzroki za neučinkovitost splošnega usposabljanja pomanjkanje usklajevanja različnih vidikov usposabljanja policije in da se naloge usposabljanja prepuščajo zasebnim vojaškim in varnostnim izvajalcem;
85. opaža, da prevladovanje praks, kot je hiter pristop, ki jih izvaja nekaj velikih varnostnih podjetij iz ZDA (slabo preverjanje kandidatov, šest tednov usposabljanja brez učbenikov zaradi nepismenosti pripravnikov, minimalno usposabljanje na terenu, pripravniki pa nato dobijo značko, uniformo in pištolo ter so poslani na patroljo), ogroža zavezo EU in držav članic glede oblikovanja strokovne afganistanske policijske sile; poudarja, da potrebujemo skladnejše in trajnejše policijsko urjenje, da se omogoči sodelovanje različnih afganistanskih policijskih sil; poudarja, da se misije policijskega usposabljanja ne smejo osredotočiti le na tehnične vidike, ampak morajo rekrutom zagotoviti pismenost in osnovno poznavanje nacionalnega in mednarodnega prava;
86. je zbežan zaradi ugotovljenega slabega finančnega nadzora nad temi zasebnimi podjetji ter navaja ugotovitve skupnega poročila zunanjega in obrambnega ministrstva ZDA iz leta 2006, ki še vedno veljajo, namreč da so policijske sile v Afganistanu nesposobne izvajati običajno delo kazenskega pregona ter da ne obstaja učinkovit program usposabljanja na terenu; priznava poskuse glavnega poveljstva v okviru politike proti uporabi, da bi do neke mere izvajal nadzor nad zasebnimi tujimi milicami, ki v Afganistanu delujejo nezakazovano;
87. priporoča, naj se usposabljanje policije čim prej neha izvajati v okviru zasebnih izvajalcev;

Četrtek, 16. december 2010

88. poziva k boljšemu mednarodnemu sodelovanju in usklajevanju, da bi občutno povečali zmogljivosti policijskega usposabljanja in dodatno izboljšali učinkovitost programov usposabljanja; predlaga, naj EUPOL in Mednarodne sile za varnostno pomoč Nata uvedejo obsežen program usposabljanja, ki bo vključeval enote nacionalne policije, kot je bilo dogovorjeno z afganistansko vlado, s čimer bi preprečili podvajanje, izgubljanje sredstev in razdrobitev;

89. poziva visoko predstavnico za zunanjo in varnostno politiko ter države članice EU, naj pospešijo policijsko usposabljanje v Afganistanu in bistveno povečajo število policijskih inštruktorjev na terenu, da bo uresničitev cilja londonske konference o 134 000 usposobljenih afganistanskih policistov do konca leta 2011 postala izvedljiva; poziva visoko predstavnico za zunanjo in varnostno politiko, naj spremeni afganistansko misijo EUPOLA tudi s pooblastilom za usposabljanje nižjega osebja v vseh pokrajinah, s povečanjem števila tednov za osnovno usposabljanje in zagotavljanjem, da se patrulje in druge policijske dejavnosti skupaj izvajajo na terenu; poziva države članice, naj združijo svoje dvostranske misije policijskega usposabljanja in se vzdržijo izdajanja opozoril nacionalnim policistom v EUPOL;

90. predlaga, naj se povišajo plače afganistanske policije in naj se pregleda celoten proces zaposlovanja, tako da bodo imeli prednost kandidati z osnovno stopnjo pismenosti, ki niso uporabniki drog in so boljše psihološko in fizično usposobljeni kot sedanja policijska enota;

91. poudarja, da policijsko usposabljanje ne more prinesiti rezultatov brez ustrezno delujočega sodstva, in zato poziva mednarodno skupnost, naj zagotovi večjo finančno in tehnično podporo za okrepitev sodnega sistema, tudi z zvišanjem plač sodnikov na vseh stopnjah; poleg tega poziva Svet, naj v sodelovanju z ZN vzpostavi specializirano misijo za usposabljanje sodnikov in javnih uslužbencev ministrstva za sodstvo in kazenskega sistema v Afganistanu;

92. pozdravlja, da je afganistanska vlada na kabulski konferenci zajamčila, da bo s pomočjo mednarodnih partneric izboljšala dostop do sodnega varstva v vsej državi z izvajanjem posebnih ukrepov v naslednjih 12 mesecih ter zmogljivost sodnih ustanov tudi z oblikovanjem in izvajanjem celostne strategije človeških virov;

Mamila

93. opozarja, da iz Afganistana izvira 90 % svetovnega nezakonitega opija, a da se leta 2001, ko so koalicijske sile vkorakale v Kabul, v Afganistanu mak ni prideloval zaradi uspeha OZN, ki je dosegla preprečitev njegove pridelave;

94. meni, da bi morala velika, dobro financirana vojaška sila nato z lahkoto ohraniti to stanje brez opija s pomočjo lokalnih kmetijskih razvojnih projektov, ki bi jih vojska ščitila pred talibani in lokalnimi vojnimi poglavarji;

95. vendar opaža, da je pridelava opija še vedno glavno socialno, gospodarsko in varnostno vprašanje, ter poziva EU, naj ga obravnava kot strateško prednostno nalogo v svojih politikah za Afganistan;

96. opozarja, da več kot 90 % heroina v Evropi prihaja iz Afganistana in da stroški za javno zdravje v evropskih državah dosegajo milijarde dolarjev; poudarja, da je treba izzive mamilske strukture v Afganistanu reševati na državni in na mednarodni ravni z obravnavo vseh povezav mamilske verige, kar zahteva predvsem pomoč kmetom, da bi zmanjšali dobavo, preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od mamil, da bi zajezili povpraševanje, ter kazenski pregon posrednikov; zlasti predlaga velike naložbe v oblikovanje splošne kmetijske in podeželske politike, da bi proizvajalcem opija ponudili primerno in trajno alternativo; prav tako vztraja, da je treba okoljsko področje vključiti v kmetijsko in podeželsko strategijo, saj je slabšanje okolja, ki ga na primer povzročata slabo vodenje vodnih virov ali uničevanje naravnih gozdov, ena od glavnih ovir za razvoj kmetijskega gospodarstva;

97. opaža, da je zaradi nekaznovanosti, ki je bila dana pridelovalcem in preprodajalcem, pridelava v dveh letih dosegla stopnjo pred letom 2001 z majhnim številom vplivnih vojnih poglavarjev, ki vodijo ogromen kartel;

Četrtek, 16. december 2010

98. izraža globoko zaskrbljenost zaradi močnega porasta števila Afganistancev, ki so odvisni od drog, kot je navedeno v nedavnem poročilu UNODC; poziva k takojšnji uvedbi ciljno usmerjenih ukrepov za zmanjšanje števila odvisnikov in za zagotavljanje zdravniške oskrbe zanje; ob upoštevanju tega dejstva poudarja, da je treba financirati programe za odprtje rehabilitacijskih centrov v državi, zlasti na območjih, kjer je zdravniška oskrba nedostopna;
99. poudarja, da je kljub začetnemu padcu cen zaradi prekomerne proizvodnje trgovina z mamili leta 2009 znašala 3,4 milijarde USD, potencialna bruto izvozna vrednost opija je znašala 26 % afganistanskega BDP, v nezakonito industrijo mamil pa naj bi bilo vpletenih približno 3,4 milijona Afganistancev (12 % prebivalstva);
100. vendar opozarja na ugotovitve nedavnega poročila UNODC, ki navaja, da talibani prejmejo le 4 % dobička letne preprodaje mamil, lokalni kmetje 21 %, 75 % pa naj bi pristalo v rokah vladnih uradnikov, policije, lokalnih in regionalnih posrednikov in preprodajalcev; ugotavlja, skratka, da afganistanski zavezniki Nata dejansko dobijo večji del dobičkov iz trgovine z drogami;
101. opaza, da so med letoma 2001 in 2009 ZDA in mednarodna skupnost porabile 1,61 milijarde USD za ukrepe proti mamilom, ki pa niso imeli večjega učinka na pridelavo in preprodajo, ter opozarja na posebnega predstavnika ZDA za Afganistan in Pakistan Richarda Holbrooka, ki je dosedanja prizadevanja ZDA proti mamilom v Afganistanu opisal kot najbolj potraten in neučinkovit program, ki ga je kadar koli videl v vladi in izven nje;
102. poudarja, da če se odvisnost afganistanskega gospodarstva od drog ne bo enkrat za vselej končala in če ne bo najden uresničljiv nadomestni model gospodarske rasti, ciljev v zvezi s ponovno vzpostavitvijo varnosti in stabilnosti v regiji ne bo mogoče doseči;
103. poudarja, kako pomembna so do sedaj le malo uspešna prizadevanja za postopno odpravo pridelovanja opija v Afganistanu, in v zvezi s tem zahteva, da se ustvarijo nadomestni načini preživljanja za 3,4 milijona Afganistancev, ki se preživljajo z opijem, ter da se izboljša položaj preostalega afganistanskega podeželskega prebivalstva;
104. je seznanjen z uspešnimi poskusi postopne odprave pridelovanja opija v Pakistanu, Laosu in na Tajskem z nadomestitvijo drugih pridelkov; je prav tako seznanjen s pojavom novih obetajočih pridelkov v Afganistanu, kot je žafran, ki lahko prinesejo veliko višje prihodke od maka;
105. opaza, da bi v Afganistanu lahko načrtovali podoben proces postopne odprave pridelovanja maka, za kar bi bilo potrebnih 100 milijonov EUR letno, tako da bi izrecno namenili 10 % letne pomoči EU državi za obdobje pet let;
106. je seznanjen, da bo nedavno podpisan sporazum o trgovini in prometu med Afganistanom in Pakistanom koristil proizvajalcem grenivke, ki je najbolj znan zakonit pridelek v regiji, in ki ga tuji razvojni delavci večkrat omenjajo kot ključ do dostojnega alternativnega preživetja za pridelovalce maka na jugu Afganistana;
107. želi pohvaliti Urad ZN za droge in preprečevanje kriminala (UNODC) za njegovo aktivno podporo vladi Afganistana pri boju proti mamilom, in poziva k okrejitvi tega urada in njegovih programov v Afganistanu;
108. poziva k petletnemu nacionalnemu načrtu za odpravo nezakonitih pridelkov opija s posebnimi roki in merili uspešnosti, ki naj se izvaja prek namenskega urada z lastnim proračunom in osebjem;
109. poudarja, da je treba ta načrt spodbuditi s sodelovanjem med EU in Rusko federacijo, ki je glavna žrtev afganistanskega heroina in drugi največji svetovni trg opija po EU;
110. poziva afganistansko vlado in parlament, naj sprejmeta posebno zakonodajo za prepoved vseh praks odprave, ki bi vključevale uporabo nefizičnih in nemehanskih metod;

Četrtek, 16. december 2010

111. poziva Svet in Komisijo, naj v svoje veljavne strategije v celoti vključita predlagano strategijo, in poziva države članice EU, naj v nacionalnih načrtih v celoti upoštevajo predloge;

112. poziva Svet in Komisijo, naj v celoti upoštevata vse proračunske posledice predlogov iz tega poročila;

*

* *

113. naroča svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, generalnemu sekretarju Združenih narodov in generalnemu sekretarju Nata ter vladam in parlamentom držav članic in Islamske republike Afganistan.

Vzpostavitev stalnega kriznega mehanizma za ohranjanje finančne stabilnosti v evroobmočju

P7_TA(2010)0491

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 16. decembra 2010 o oblikovanju stalnega kriznega mehanizma za obvarovanje finančne stabilnosti evroobmočja

(2012/C 169 E/12)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 121, 122, 126, 136 in 148 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. julija 2010 s priporočili Komisiji čezmejnem kriznem upravljanju v bančnem sektorju ⁽¹⁾ (Ferreirovo poročilo),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. julija 2010 o evropskem instrumentu za finančno stabilnost in evropskem mehanizmu za finančno stabilizacijo ter prihodnjih ukrepih ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svojega vprašanja Komisiji z dne 24. junija 2010 o evropskem instrumentu za finančno stabilnost in evropskem mehanizmu za finančno stabilizacijo ter prihodnjih ukrepih ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 6. julija 2010 o predlogu uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 479/2009 glede kakovosti statističnih podatkov v okviru postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 22. septembra 2010 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi evropskega bančnega organa (Garcia-Margallovo poročilo) ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. oktobra 2010 o izboljšanju gospodarskega upravljanja in okvira stabilnosti Unije, zlasti v evroobmočju ⁽⁶⁾ (Feiovo poročilo),

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0276.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0277.

⁽³⁾ Vprašanje za ustni odgovor št. 0095/2010.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0253.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0337.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0377.